

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Dr. S. P., M.B.A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Praha 1, Na Františku 32, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 29007/10/08100/08000 ze dne 30. 7. 2010,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 30. 7. 2010, č. j. 29007/10/08100/08000, a rozhodnutí Agentury pro podporu podnikání CzechInvest ze dne 9. 6. 2010, č. j. 00777-5/09/D/DSF/KHA, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- I. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 2. 000 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou dne 5. 10. 2010 v 23:37 hod. domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. 29007/10/08100/08000 ze dne 30. 7. 2010, kterým k jeho odvolání bylo změněno v části výroku I o odmítnutí poskytnutí informací rozhodnutí Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest č. j. 00777-5/09/D/DSF/KHA ze dne 9. 6. 2010.

Žalobce se svým podáním ze dne 30. 1. 2009 žádal o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, resp. poskytnutí rozsáhlé sady dokumentů, týkajících se platby č. 2 a platby č. 3 projektu společnosti ENKI, o.p.s. „Třeboňské inovační centrum – II. etapa realizace“, podpořeného z operačního programu „Průmysl a podnikání – Prosperita“. CzechInvest odmítnul vydat

některé informace s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1, § 8a, § 8b, § 9 a § 11 odst. 2 písm. a) zákona o informacích.

Žalovaný správní orgán změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že část výroku I. o odmítnutí poskytnutí informací, ve vztahu k vyjmenovaným odmítnutým informacím zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V ostatních částech výroku I. o odmítnutí poskytnutí informací odvolání zamítnul a rozhodnutí napadené v tomto rozsahu potvrdil. Bylo tedy potvrzeno odmítnutí poskytnutí informací především v tomto rozsahu:

- kopie proplacených faktur (151 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 79 dokumentů k žádosti č. 3);
- kopie dokladů o zaplacení v hotovosti, dohody o zápočtu, příp. jiných dokladů o úhradě (9 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 21 dokumentů k žádosti č. 3);
- kopie výpisů z účtu s vyznačenými platbami, jimiž byla provedena úhrada předložených uznatelných nákladů (28 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 10 dokumentů k žádosti č. 3);
- kopie smluv s dodavateli včetně závazku dodavatelů o poskytnutí informací a dokumentů kontrolním orgánům poskytovatele dotace (6 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 16 dokumentů k žádosti č. 3);
- kopie mzdových listů zaměstnanců (5 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 5 dokumentů k žádosti č. 3), kopie time sheetů zaměstnanců (51 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 30 dokumentů k žádosti č. 3), kopie mzdových výkazů/doporučených tabulek ke mzdám (12 dokumentů k žádosti o platbu č. 2 a 6 dokumentů k žádosti č. 3) a kopie přehledů mezd (6 dokumentů k žádosti o platbu č. 3);
- kopie platového výměru Mgr. L. (1 dokument k žádosti o platbu č. 2);
- kopie dodatku k pracovní smlouvě s J. G. J. (1 dokument k žádosti o platbu č. 3), kopie jeho platového výměru (1 dokument k žádosti o platbu č. 3);
- kopie zápisů z networkingových setkání, pracovních skupin projektu a konferencí (44 stran k žádosti o platbu č. 2 a 7 stran k žádosti č. 3);
- údaje týkající se detailního popisu konkrétní činnosti s projektem (začerněno), které tvoří obchodní tajemství, obsažených v kopii 1 dokumentu týkajícího se žádosti o platbu č. 2, a to ve zprávě o činnosti externího konzultanta;
- kopii účetní sestavy k Protokolu (1 dokument k žádosti o platbu č. 2 a 1 dokument k žádosti o platbu č. 3);
- kopie doplnění ŽOP (2. etapa) - Smlouva o dílo/Geosan Group a.s., Dodatek k mandátní smlouvě/Audit, daně H+V s.r.o., Dodatek k mandátní smlouvě/EM Konsult s.r.o., Dodatek ke smlouvě o nájmu nebytových prostor/ENVI s.r.o., Mandátní smlouva/ENVI s.r.o.;

Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, který namítal, že společnost ENKI, o.p.s. nemá ve vztahu k projektu Třeboňského inovačního centra žádné obchodní tajemství, protože projekt neprovozuje za účelem podnikání, což žalobce dovodil z toho, že společnost obdržela veřejnou podporu. Žalovaný s tímto názorem nesouhlasil, neboť byť společnost byla založena podle zákona č. 248/1995 Sb. o obecně prospěšných společnostech, neomezuje jí to v tom, aby mohla vykonávat soustavnou podnikatelskou činnost za určitých podmínek a protože společnost ENKI, o.p.s. má jako doplňkovou činnost zaregistrovanou celou řadu živností, neexistuje zákonný důvod pro to, aby tato společnost neměla požívat stejné ochrany jako jiné podnikající subjekty.

Žalovaný dále nepřisvědčil tvrzení žalobce, že společnost ENKI, o.p.s. nechránila informace o předmětném projektu dostatečně a jejich označení za obchodní tajemství považuje za účelové. Vzhledem k charakteru programu Prosperita musí každý žadatel předložit a také podepisuje poučení, že veškeré předložené materiály budou ministerstvem využity pouze pro účely hodnocení projektu. Skutečnost, že dokumenty předložené společností ENKI, o.p.s. obsahují obchodní tajemství, byla opakovaně potvrzena CzechInvest a ministerstvo písemně, a to před podáním žádosti o informace. V žádosti o dotaci sice společnost souhlasila s tím, že veškerá data budou zpracována všemi potřebnými a vhodnými způsoby za účelem zajištění informovanosti veřejnosti, nelze však nevidět, že tímto nejsou dotčena práva a povinnosti poskytovatele podpory vyplývající z obecně závazných předpisů. Zajištění informovanosti veřejnosti je podrobněji definováno v čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Komise (ES) č. 1828/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006. Ve smyslu těchto předpisů byla povinnost informovat výrazně překročena. Souhlas společnosti ENKI, o.p.s. byl dán pouze ke zpracování dat pro účely hodnocení žádosti o dotaci, nikoliv k plošnému zveřejňování informací.

Žalovaný nepovažoval za pravdivé tvrzení, že dokumenty přiložené k žádosti o platbu č. 2 a 3 nebyly společností ENKI, o.p.s. nikdy označeny jako obchodní tajemství. Již z dopisu této společnosti ze dne 4. 8. 2006 vyplývá, že nesouhlas s poskytováním informací se vztahuje na veškeré podklady projektu včetně žádosti o poskytnutí dotace z programu Prosperita i veškeré korespondence a také, že důvodem tohoto nesouhlasu je ochrana obchodního tajemství. Po důkladné revizi všech dokumentů, zda skutečně obsahují obchodní tajemství, byly žadateli poskytnuty všechny informace, které znaky obchodního tajemství nesplňují. Naposledy tak učinila společnost ENKI, o.p.s. ve vztahu k ministerstvu svými dopisy ze dne 24. 2. 2010 a 19. 4. 2010, kde zároveň potvrdila, že obchodní tajemství ve vztahu k předmětným dokumentům nadále trvá. Zároveň tato společnost upozornila na možný střet zájmů ze strany odvolatele, který vedle svého působení v mateřské společnosti ENVI, s.r.o., působí i v dalších společnostech.

Žalovaný zdůraznil, že jako povinný subjekt poskytuje pouze informace vztahující se k jeho působnosti, proto náležitosti žádosti o dotace, které společnost předložila, pouze posuzuje a kontroluje. Tyto náležitosti nevznikají z činnosti ministerstva, protože konečná výše dotace není omezena jen prostředky ze státního rozpočtu, nýbrž jsou i zde finanční prostředky z Evropského fondu a do projektu jsou vkládány i soukromé prostředky žadatele o dotaci, nejde o informace, které by mělo ministerstvo poskytnout.

Žalobce se svým podáním jednak napadal prvostupňové rozhodnutí, a jednak rozhodnutí žalovaného z důvodu nezákonnosti. Namítal, že „Podmínky poskytnutí dotace ze státního rozpočtu a prostředků strukturálních fondů ES na projekt v rámci Operačního programu Průmysl a podnikání jsou vnitřním předpisem ministerstva, a proto nemají právní sílu.

Namítal, že dokumenty vznikly za použití veřejných prostředků.

Namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vztahu k tvrzenému obchodnímu tajemství, a dále ve vztahu k dokumentu č. 31, tj. údaje týkající se detailního popisu konkrétní činnosti s projektem (začerněno), které tvoří obchodní tajemství, obsažených v kopii 1 dokumentu týkajícího se žádosti o platbu č. 2, a to ve zprávě o činnosti externího konzultanta.

Namítal, že obchodní tajemství je vůle podnikatele utajovat informace, a že obchodní informace souvisí s podnikem. Žalovaný nezkoumal, zda výstavba a provoz inovačního centra souvisí s obecně prospěšnou činností nebo podnikatelskou činností, a tudíž zda informace souvisí s podnikem či nikoliv.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 7. 4. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 30. 7. 2010.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 26. 9. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 8b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2010, čj. 5 As 64/2008-155) na poskytování informací o příjemcích veřejných prostředků podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb. ustanovení § 10 citovaného zákona (ochrana důvěrnosti majetkových poměrů) nedopadá.

Rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 30. 7. 2010 žalobci nebyly poskytnuty některé osobní údaje z příloh žádosti ENKI, o.p.s. o platbu, a to údaje obsažené jinak v listinách, které byly v dostupné elektronické i v listinné podobě žalobci poskytnuty. Osobní údaje se týkaly vyplacených mezd, cestovních příkazů, činností externího konzultanta, pracovních smluv a jejich dodatků, z části i detailní popis konkrétní činnosti externího konzultanta, který byl posouzen jako obchodní tajemství dle § 9 zákona č. 106/1991 Sb.

Dále uvedeným rozhodnutím nebyly ministerstvem poskytnuty dokumenty uvedené již výše v rámci obsahu napadeného rozhodnutí s tím, že k jednotlivým dokladům a listinám ministerstvo uvedlo důvody neposkytnutí těchto dokumentů s doprovodnými informacemi a to následujícím způsobem:

Kopie proplacených faktur a kopie dokladů o zaplacení v hotovosti, dohody o zápočtu, případně jiné doklady o úhradě nebyly poskytnuty proto, že jsou v nich zaznamenány platby částečně uskutečněné z vlastních zdrojů společnosti ENKI, o.p.s., obsahující podrobné

informace o konkrétních dílčích dodávkách včetně jednotkových cen. Jde o detailizaci předaných soupisů individuálních plateb.

Kopie výpisu z účtu s vyznačenými platbami, jimiž byla provedena úhrada předložených uznatelných nákladů, nebyly poskytnuty, neboť obsahují platby nesouvisející s podpořeným projektem a tvoří předmět obchodního tajemství firmy, přičemž jejich účelem doložení pro státní orgány je výhradně verifikace plateb uvedených v příloze 1 a prokazují uskutečnění plateb zaznamenaných v soupisu v příloze 1 žádosti o platbu. Ministerstvo odmítlo postupovat cestou začernění těchto dokumentů, protože žadatel by tímto nezískal více informací, než kolik se mu dostalo, neboť by bylo nutné anonymizovat celý obsah dokumentů. Ke kopiím smluv včetně závazků dodavatelů o poskytnutí informací a dokumentů kontrolních orgánů poskytovatele dotace ministerstvo uvedlo, že tyto listiny tvoří předmět obchodního tajemství firmy. Vyjmenovalo jednotlivé smlouvy, mezi něž náleží i smlouvy o nájmu nebytových prostor a jejich dodatky, mandátní smlouvy a jejich dodatky, smlouvy o dílo a jejich dodatky s tím, že celý jejich obsah tvoří předmět obchodního tajemství.

Ke kopiím mzdových listů zaměstnanců a kopii Time sheetů zaměstnanců, kopií mzdových výkazů a kopií přehledu mezd ministerstvo uvedlo, že jejich obsahem jsou konkrétní informace o činnostech vztahující se k vysoce inovativnímu projektu a jsou předmětem obchodního tajemství.

Ke kopiím platových výměrů, resp. dodatku k pracovním smlouvám s Mgr. L. a z J. G. ministerstvo uvedlo, že jde o dokumenty tvořící předmět obchodního tajemství firmy, neboť jejich obsahem je konkrétní popis činnosti zmíněných pracovníků na projektu, individuální platový výměr vztahující se ke mzdové politice firmy.

Stejně tak u kopie zápisů s networkových setkání pracovních skupin projektů a konferencí ministerstvo dospělo k závěru, že tyto jsou z hlediska svého obsahu předmětem obchodního tajemství, neboť jejich obsahem jsou citlivé běžně nedostupné informace o obsahu jednání příslušných pracovníků společnosti žadatele i případně konkrétně používané technologie.

Ke kopii zprávy z výběrového řízení ministerstvo shledalo, že jde opět o obsah tvořící předmět obchodního tajemství, neboť zpráva z výběrového řízení konkrétně popisuje provedené výběrové řízení spojené s realizací podpořeného inovativního projektu, hodnotí jednotlivé nabídky z hlediska jejich kvality a ceny, což jsou údaje veřejně nedostupné tvořící předmět obchodního tajemství, jmen příjemce dotace, ale i uchazečů o zakázku.

Ke kopii účetní sestavy ministerstvo uvedlo, že jde opět o předmět obchodního tajemství vykazující konkrétní finanční údaje o firmě. Ministerstvo dále v závěru svého rozhodnutí obecně obhajovalo svojí úvahu o ochraně obchodního tajemství, jedná-li se o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají alespoň potencionální hodnotu a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné. Uvedlo, že Prosperita je programem zaměřeným na vysoce inovativní a specifické podnikatelské záměry, jde o jedinečně podpořený projekt z hlediska know how žadatele o dotaci a tato jeho úvaha byla vedena také potvrzením ze strany žadatele o dotaci Agentuře CzechInvest a také i ministerstvu, že předávané informace tvoří předmět obchodního tajemství, což takto společnost učinila před doručením žádosti žalobce o informaci. Ministerstvem bylo ověřeno, že část dokumentů, na něž se vztahuje výrok rozhodnutí, skutečně obsahuje obchodní, ekonomické a technické údaje o společnosti, které nejsou běžné a nemají být běžně přístupné.

Na základě uvedených důvodů rozhodnutí ministerstva k jednotlivým dílčím žádostem žadatele o dotaci ve vztahu k jednotlivým konkrétním dokumentům pak soud dospěl k závěru, v porovnání s obsahem žalobních námitek, že žalobní námitky byly v dané věci podány v rozsahu, který se týká odmítnutí dokumentů z důvodu ochrany obchodního tajemství. K tomu směřují námitky žalobce týkající se časového srovnání podání jeho žádosti i sdělení nesouhlasu společnosti ENKI, o.p.s. se zveřejňováním dokumentů, následně i námitky týkající se zpochybnění, že všechny podklady žádané žalobcem a předložené žadatelem o dotaci k žádosti o platbu obsahují skutečnosti tvořící obchodní tajemství, tedy že veškeré tyto doklady ve všech údajích jsou obchodním tajemstvím a dále i námitka žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

V inkriminované věci jde tedy především o posouzení napadeného rozhodnutí z hlediska žalovaným tvrzené existence obchodního tajemství.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, předmětem práv náležejících k podniku je i obchodní tajemství. Obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.

Podle § 9 zákona č. 106/1999 Sb. pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím6), povinný subjekt ji neposkytne. Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.

Podle nálezu Ústavního soudu III. ÚS 686/02 definiční znaky pojmu veřejná instituce hospodařící s veřejnými prostředky lze pak vymezit a contrario k pojmům státního orgánu, orgánu územní samosprávy a veřejnoprávní korporace. Z množiny veřejnoprávních subjektů za takové pak nutno považovat veřejný ústav a veřejný podnik, veřejné fondy a veřejné nadace. Jejich společnými znaky jsou veřejný účel, zřizování státem, kreování jejich orgánů státem, jakož i státní dohled nad jejich činností. Všechny uvedené definiční znaky naplňuje i Fond národního majetku České republiky. Fond byl zřízen zákonem (§ 4 odst. 1 zák. č. 171/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů), jeho orgány jsou kreovány státem (§ 7a § 13 cit. zákona), plní výlučně veřejné účely stanovené zákonem (§ 18 odst. 2, § 20 až 21 cit. zákona), a konečně stát zákonem zakotvenými prostředky vykonává dohled na činnost Fondu (§ 9 odst. 2, § 22 cit. zákona). Tyto znaky dopadají v plné míře i na vymezení pojmu veřejných prostředků. Podpůrným argumentem je v této souvislosti i výklad systematický, kdy dle legální definice, obsažené v ustanovení § 2 písm. g) zák. č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, veřejné prostředky zahrnují "veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a)", přičemž jinou právnickou osobou dle § 2 písm. a) uvedeného zákona je "právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem". Ústavní soud k významu pojmu veřejné správy v souvislosti s působností Fondu připomíná, že její uplatňování se uskutečňuje jak vrchnostenskými tak i nevvrchnostenskými metodami.

Dle citované právní úpravy je v první řadě rozhodující posouzení, zda požadované informace tvoří obchodní tajemství a teprve následně jsou rozhodující i další zákonné podmínky, zda jde o obchodní tajemství, ohledně něhož stanoví zákon výluky (tj. připouští

informace obsahující obchodní tajemství ve stanoveném rozsahu poskytnout, jestliže se týká používání veřejných prostředků). Skutečnost, zda jde o obchodní tajemství je dána dvěma znaky:

- jde o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné a
- mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.

Oprávněnost žalobních námitek vyvracejících existenci obchodního tajemství v požadovaných dokumentech a posouzení zákonnosti závěrů ministerstva o odmítnutí informací právě z důvodu existence znaků obchodního tajemství tedy nezávisí jedině na tom, zda společnost ENKI o.p.s. označila určité dokumenty za obchodní tajemství a projevila vůli toto tajemství chránit před podáním žádosti o informace či až po jejím podání, tedy na hledisku časovém, nýbrž stejně tak a kumulativně i na tom, zda dokumenty požadované žalobcem skutečně věcně obsahují takové údaje, které vykazují znaky obchodního tajemství dle §17 obchodního zákoníku (hledisko materiální). Teprve při jednoznačné charakteristice těchto údajů jako obchodního tajemství, bylo na místě se zabývat rovněž smyslem projevu vůle společnosti tyto údaje jako obchodní tajemství chránit.

Soud však z napadených rozhodnutí, jakož i z argumentace žalovaného k podané žalobě dovodil, že žalovaný se spíše zabýval posouzením vůle společnosti ENKI o.p.s., aniž by náležitě posoudil obsah požadovaných dokumentů z hlediska naplnění věcných znaků obchodního tajemství.

Důvodná je námitka žalobce, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná z hlediska posouzení znaků obchodního tajemství. Existenci obchodního tajemství nelze dovodit jen z vůle jedné strany smlouvy utajit dané skutečnosti nebo prohlásit je za důvěrné. Žalovaný vycházel především z toho, že společnost ENKI, o.p.s. je rovněž podnikajícím subjektem, byť s doplňkovou činností a dále z rozporných prohlášení této společnosti jako příjemce podpory (z prohlášení o souhlasu se zveřejněním všech údajů ze dne 15. 3. 2005 (doručeno 25. 3. 2005), tj. ze dne žádosti o dotaci a z pozdějšího obecného označení dokumentů vztahujících se k projektu za předmět obchodního tajemství ze dne 21. 9. 2006 již z doby vypracování podkladů k projektu, přičemž při hodnocení určitého konfliktu projevu vůle v těchto prohlášeních žalovaný nepřihlédl k povaze projektu a ke všem skutečnostem, které se s tímto projektem a s poskytnutím dotace k tomuto projektu váží. Předně z vydaných rozhodnutí není vůbec zřejmé, o jaký, natož inovační projekt se jedná, co si lze představit pod Třeboňským inovačním centrem, jaké činnosti, investice zahrnuje, jaký přínos pro veřejnost má a jak se vymyká běžné dostupnosti v obchodních kruzích. Vzhledem k tomu, že na tento projekt jsou vynakládány veřejné prostředky (a za veřejné prostředky lze považovat i prostředky z evropských fondů) bylo pro ministerstvo podstatné, aby příjemce dotace konkrétně označil skutečnosti (dokumenty, údaje), které on sám považuje za obchodní tajemství. Zákon č. 106/1999 Sb. v ustanovení § 9 odst. 1 totiž vyžaduje, aby určitá informace byla jako obchodní tajemství označena. Pro možnost odvolání se na obchodní tajemství tak vyžaduje výslovný projev vůle podnikatele, že určitá informace je obchodním tajemstvím a také skutečně musí splňovat znaky obchodního tajemství. Podklady správního řízení a ostatně i napadené rozhodnutí však o tom, jaké (případně i typově označené) informace příjemce podpory označil za obchodní tajemství, nepojednává. Nesouhlas společnosti s poskytováním informací ze dne 21. 9. 2006 je jen obecným vyjádřením nesouhlasu s poskytnutím veškerých podkladů projektu s tím, že tyto obsahují „ celou řadu“ obchodních, ekonomických i

technických údajů o společnosti ENKI o.p.s. Tato listina tedy jako označení určitých informací (např. odkazem na druh listiny, druh informace, na smluvní údaje apod....) za obchodní tajemství ve smyslu § 9 zákona neobstojí a již vůbec neobstojí při konfrontaci tohoto obecného projevu vůle s konfrontačním prohlášením projeveným v žádosti o poskytnutí podpory z OPPP ze dne 15. 3. 2005. Přes tuto skutečnost, se žalovaný v napadeném rozhodnutí soustředil na odůvodnění, v jakém čase obdržel nesouhlasné prohlášení společnosti se zveřejněním údajů a dále jen na právním zdůvodnění dle ust. § 8b zákona č. 106/1999 Sb. ve smyslu s odkazem na nařízení Komise (ES) č. 1828/2006, kteréžto předpisy se týkají poskytování informací o osobních údajích (zákon č. 101/2000 Sb.) příjemce veřejných prostředků. Co do skutkového stavu posouzení znaků obchodního tajemství žalovaný pouze odkázal na dostatečné a podrobně uvedené důvody odmítnutí informací uvedené v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, aniž by byly vypořádány odvolací námitky. Pouze doplnil, že společnost ENKI, o.p.s. ve vztahu k ministerstvu svými dopisy ze dne 24. 2. 2010 a 19. 4. 2010, potvrdila, že obchodní tajemství ve vztahu k předmětným dokumentům nadále trvá.

Přitom úsudky správního orgánu prvního stupně učiněné v jeho rozhodnutí k jednotlivým odmítaným dokumentům mohou obstát pouze částečně (např. u mzdových listů...) Neobstojí tam, kde se týkají dokumentů, jež pro svůj obsah či veřejnoprávní povahu zakládají pochybnosti o tom, že obsahují obchodní tajemství. Příkladem uvedeno, nahlédnutím do neobsažného znění dodatků ke smlouvám o nájmu nebytových prostor či mandátním smlouvám lze zjistit, že obsahují toliko sdělení, že smluvní strany uzavřely mandátní smlouvu, kdy tuto mandátní smlouvu uzavřely a že se tyto mandátní smlouvy týkaly těch činností, které správní orgán I. stupně sám uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí. Dále obsahují obecné sdělení o souhlasu pronajímatele a mandatáře s poskytnutím nezbytných dokladů i informací orgánům oprávněným ke kontrole projektu. Z textu těchto dodatků tak nelze dovodit to, co bylo důvodem pro odepření informací žalobci, tedy že by tyto dodatky obsahovaly konkrétní obchodní, ekonomické a technické údaje vážící se k vysoce inovativnímu projektu, které nejsou v příslušných kruzích běžné. Správní orgán I. stupně usuzující na existenci obchodního tajemství a odůvodňující své rozhodnutí existencí obchodních, ekonomických a technických údajů tedy zcela zjevně nevycházel z jednotlivých dokumentů, nevyhodnotil listiny z hlediska jejich obsahu a znaků obchodního tajemství a své závěry postavil pouze na konstatování soukromoprávního ujednání, chráněných *údajích o projektu*, které se ovšem v těchto dodatcích nevyskytují, a proto v nich nemají oporu. Nedostatek tohoto úsudku, jak bylo již výše uvedeno, z hlediska znaků obchodního tajemství nenapravil ani žalovaný správní orgán v napadeném rozhodnutí a svou argumentaci podporující postup povinného subjektu při odepření informací odůvodnil vůlí příjemce podpory společnosti ENKI, o.p.s. vyjádřenou v dopise ze dne 4. 8. 2006 adresovaném Agentuře CzechInvest, potažmo v dopise ze dne 21. 9. 2006 adresovaném ministerstvu, kde tato společnost uplatnila nesouhlas s poskytováním informací obecným odkazem, že podklady k projektu obsahují „celou řadu obchodních, ekonomických i technických údajů o jejich společnosti, které nejsou běžné a nemají být běžně dostupné. Správní orgán I. stupně i žalovaný tedy pouze převzali tvrzení příjemce podpory, aniž by sami prověřili oprávněnost tohoto tvrzení a podle obsahu předmětných dokumentů vyhodnotili, zda tyto dokumenty skutečně mohou naplňovat znaky obchodního tajemství. Odůvodnění žalovaného, že odepřené informace skutečně obsahují obchodní tajemství, tak nemá oporu v konkrétním prověření odmítnutých dokumentů. Je nepřijatelné, aby se správní orgány, rozhodující-li zejména o informacích vytvořených *v souvislosti s použitím podpory převážně z veřejných prostředků veřejně prospěšnou společností*, smířily s tím, že k ochraně údajů, které tato společnost

vytvoří v souvislosti s veřejně prospěšným projektem, postačí, aby společnost označila vytvořené údaje za chráněné v příčině soukromoprávní a z tohoto důvodu tak i zapovězené ke zveřejnění. Ze stejného důvodu nemohou správní orgány bez dalšího převzít pouze obecné tvrzení příjemce podpory, že podklady k projektu obsahují celou řadu obchodních, ekonomických i technických údajů o jejich společnosti, aniž by tyto údaje vyhodnotily z hlediska ochrany obchodního tajemství podle zásady proporcionality zájmů, které se zde střetávají (zájmu na ochraně soukromoprávních dokumentů a zájmů, aby veřejnost byla informována, jak je nakládáno s podporou poskytnutou z veřejných prostředků). Zvláště, jestliže společnost ENKI, o. p. s. poskytla dne 15. 3. 2005 apriorní souhlas, aby veškerá data byla zpracována za účelem zajištění informování veřejnosti a dále za účelem výkonu povinností ministerstva a Agentury. Při udělení tohoto souhlasu si musela být vědoma, o jakou dotaci a na jaký účel žádá, že rozhodnutí o případném udělení podpory vyvolá kontrolu a případné monitorování projektu, a zájem veřejnosti na publicitě projektu. Jestliže si žalovaný tento souhlas vyhodnotil, a to až ve vyjádření k žalobě, tak, že byl učiněn pouze pro účely správy žádosti, pak měl v rozhodnutí vymezit činnosti a dokumenty, které se týkají správy žádosti a v rámci tohoto rozsahu správy žádosti posoudit požadované informace. To však neučinil a ani učinit nemohl, když mu, jak bylo výše uvedeno, k posouzení žádosti chyběl i konkrétní projev vůle příjemce dotace, jaké informace mají být jako obchodní tajemství chráněny. Z tohoto důvodu nebylo správními orgány náležitě a striktně posouzeno, které z požadovaných informací vyžadují takovou ochranu, která nemá význam pro kontrolu a zveřejnění, jak je s veřejnými prostředky nakládáno.

Z podkladů správního řízení však vyplývá, že společnosti ENKI, o.p.s. je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů obecně prospěšnou společností, která v této věci vystupuje jako zadavatel veřejné zakázky, a to zadavatel v otevřeném řízení a má povahu dotovaného zadavatele podle § 2 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., neboť je příjemcem podpory pro účely programu OPMP-Prosperita, a to, jak žalovaný uvedl v rozhodnutí, dokonce v rozsahu vyšším než jiné podnikatelské subjekty (žalovaný považoval společnost ENKI, o.p.s. za podnikatelský subjekt z důvodu doplňkových živností). Rozsah dotace pro společnost ENKI, o.p.s. jakož i její činnost jako dotovaného zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., a to nadto v otevřeném řízení prioritně nezavdává příčiny k úvahám o nezbytné ochraně údajů uvedených ve výběrovém řízení. Žádosti o platbu předcházelo poskytnutí dotace, poskytnutí dotace předcházelo výběrové řízení. Zadávací dokumentace sloužila otevřenému řízení a toto otevřené řízení je podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. oznamováno neomezenému počtu dodavatelů jako úmysl zadat veřejnou zakázku. Jestliže má jít o veřejnou zakázku v otevřeném řízení, příjemce podpory a zadavatel veřejné zakázky (zvláště jde-li o obecně prospěšnou společnost) prioritně nenaplňoval svou podnikatelskou (doplňkovou) činnost, ale uskutečňoval činnost vedoucí k uspokojování potřeb veřejného zájmu, k čemuž získává dotaci hrazenou z více než z 50% z veřejných peněžních prostředků. Je proto otázkou k posouzení správními orgány, zda zájem příjemce dotace na ochraně skutečností projednávaných ve výběrovém řízení vytváří jinou povahu výběrového řízení, hodnou ochrany obchodního tajemství bez možnosti veřejné kontroly, jak příjemce dotace nakládá s dotovanými prostředky, jak své obchodní partnery získal a zda je získal právě pro účely plnění veřejně prospěšného účelu. Sám příjemce dotace pro tyto účely poskytl souhlas se zveřejněním informací, tedy sám ve svém specifickém postavení postupoval při vědomí, že nemůže trvat na obvyklé ochraně údajů o svých obchodních vztazích ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb. Stručně řečeno společnost, která vstupuje do výběrového řízení, jež je řízením otevřeným, a koná jako zadavatel veřejné zakázky z důvodu příjmu podpory a pro účely

uspokojování potřeb veřejného zájmu a pro tyto účely nakládá s veřejnými prostředky, je v postavení, kdy musí očekávat, že činnost, která jím bude pro tyto účely realizována včetně zpracování údajů a informací souvisejících se zadáním veřejné zakázky, je optikou zásady proporcionality spíše veřejnou než soukromou záležitostí. Ve smyslu uvedeného pak je třeba vnímat i souhlas společnost ENKI, o.p.s. ve své žádosti o poskytnutí podpory z OPMP ze dne 15. 03. 2005 v oddíle IV. oddíl A. Nicméně, pokud tento předchozí souhlas byl modifikován následným nesouhlasem ve sdělení ze dne 21. 9. 2006, měly správní orgány tento rozpor odstranit, vést společnost k označení konkrétních skutečností, tvořících předmět obchodního tajemství a následně posoudit, zda se jím označované informace týkají či netýkají používání veřejných prostředků ve smyslu výjimky dle § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.

Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze v projednávané věci dospěl k závěru, že jak správní orgán prvního stupně tak i žalovaný nedostáli své povinnosti, aby se náležitě a konkrétně vypořádali s tím, jaké konkrétní skutečnosti z hlediska ust. § 9 zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutí informace brání, a to vše ve vztahu jak k postavení příjemce podpory jako veřejně prospěšné společnosti a zadavatele veřejné zakázky, k účelu poskytnuté podpory a povaze otevřeného výběrového řízení, tak i ke konkrétnímu obsahu požadovaných dokumentů. Nedostáli žalovaný ani správní orgán prvního stupně tomuto posouzení v odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalovaný nadto nevypořádal odvolací námítky žalobce ve vztahu k požadovaným dokumentům, zatížili tím správní řízení a vydaná rozhodnutí vadou, která mohla mít za následek nesprávné právní posouzení žádosti o informace a zasáhla žalobce v jeho právu na svobodném přístupu k informacím, které v sobě zahrnuje i náležité určité, srozumitelné a přezkoumatelné odůvodnění proč požadovaná informace mu poskytnuta nebyla.

Městský soud v Praze se při svém rozhodování řídil nejen závěry citovaného nálezu Ústavního soudu III. ÚS 686/02 definiční znaky pojmu veřejná instituce hospodařící s veřejnými prostředky lze pak vymezit a contrario k pojmům státního orgánu, orgánu územní samosprávy a veřejnoprávní korporace. Z množiny veřejnoprávních subjektů za takové pak nutno považovat veřejný ústav a veřejný podnik, veřejné fondy a veřejné nadace, tedy i společnost ENKI, o.p.s.

Městský soud v Praze rovněž neopomenul přihlédnout k závěrům rozsudku zdejšího soudu č.j. 9 Ca 254/2009-73, jímž bylo rozhodováno mezi identickými účastníky o v zásadě obdobné žádosti o poskytnutí informací, týkajících se platby č. 2 a platby č. 3 projektu společnosti ENKI, o.p.s. „Třeboňské inovační centrum – II. etapa realizace“, podpořeného z operačního programu „Průmysl a podnikání – Prosperita“.

Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené skutečnosti ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, jiné náklady žalobce nežádal.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Soimona Štěpinová